

ת"ד 4364/06 - מדינת ישראל נגד יפה קצוב

בית משפט השלום לערבותה בתל אביב - יפו

8 פברואר 2018

ת"ד 17-06-4364 מדינת ישראל נ' קצוב

בפני כב' השופט עופר נהרי
מטעם מדינת ישראל
נגד
YPE קצוב
נאשםת
ע"י ב"כ עו"ד יצחק שמואל

החלטה

זהה ההחלטה בשאלת משפטית אשר הונחה בפני בתיק זה והוא האם עובדות כתוב האישום בהן הינה הנאשמת כנכונות באמצעות בא כוחה בתיק זה - ובשים לב לחומר הראיות שבידי התביעה אשר הוגש לעוני בהסתמה משופפת - מגבשות עבירה של נהייה בקלות ראש כשיטת המאשيمة כמייחס לנאשמת בכתב האישום, או שמא מגבשות אף עבירה של נהייה בחוסר זהירות כשיטת ההגנה.

לשם מתן החלטה שמעתי בפני את טיעוני הצדדים בסוגיה זו וכן, בהסתמה, עינתי כאמור בחומר הראיות.

למען הסדר הטוב יוסבר כי עסקנן בכתב העובדות בו נטען כי הנאשمة נהייה במכונית ברמת גן ברח' ברנסטיין מול כפר המכביה וכי היא איבדה שליטה על רכבה, רכבה סטה ופגע בחלק האחורי של רכב דיטטו שחנה בצד ימין של הדרכו במקביל למדרוכה וכי רכב הדיטטו הנ"ל נהדף עקב קר ופגע ברכב חונה סובארו שחנה אף הוא במקום ואשר נהדף עקב קר אף הוא ופגע ברכב טויטה שחנה אף הוא במקום.

כתוצאה מהተאונת נחבלה הנאשمة חבלה של ממש בדמות שבר בכתף וכן ניזוקו כל' הרכב המעורבים.

עוד יובהר כי הסגנור לא חלק על נוכנות עובדות כתב האישום .

הסגנור טען שלגירסת מרשתו, חוט אשר היה תלוי על סך השימוש במכוניתה ירד וכי היא באופן אינסטינקטיבי לדבריו עשתה את שעשתה ואיבדה שליטה ברכבה ופגעה בכל' הרכב החונים.

הסגנור חלק על קר שעובדות כתב האישום ונسبות האירוע מגבשות עבירה של נהייה בקלות ראש וטען כי הן מגבשות לכל היותר עבירה של נהייה בחוסר זהירות.

מסקנתי לאחר מתן הדעת לעובדות כתב האישום לחומר הראיות שהוגש לעינוי ולטיעוני הצדדים ולפსיקה, הינה שבדיין יוכסה לנאשמת עבירה של נהיגה בקלות ראש.

أسباب:

מדוע ח' הבוחן המשטרתי עולה כי מדובר בכביש אספלט תקין ויבש.

עוד עולה מדו"ח הבוחן כי שדה הראיה שעמד לרשות הנאשמת כנחתת היה פתוח לפנים 100 מטרים באין מפריע.

עוד עולה מחומר החקירה (הן במלל והן כניכר בתצלומים) זה ברכב הנאשمت נוצרה מעיכה חזקה והרסנית בחזית הרכב עד 0.6 מטר וברכב הראשון החונה שנפגע מעיכה 0.6 מטר מפינה שמאלית.

ובמילים אחרות: התבוננות בתרשימים, בלוח התצלומים, וב ניתוח הנזקים, ילמד כי סטייתה של הנאשמת לימין הדרך הייתה משמעותית וכי לא היה זה אך שפוף קל.

אודות רוחב נתיב הנסעה שעמד לרשות הנאשמת ניתן להתרשם, בין היתר, מהתצלומים ומוקנה המידה של התרשימים.

הוסכם על הכל - הן עפ"י בדיקת הרכב הנאשמת והן עפ"י דבריה של הנאשמת עצמה בחקירהה, כי הרכב הנאשמת, הוגה ובלם, היה תקין.

לדברי הנאשמת האירוע התרחש באור יום במזג אויר טוב ועם ראות טובה.

וכאן אני מגיע לנקודת המרכזית :

חקירהה של הנאשמת עולה כי החוט המדובר לא יצא ממקומו במהלך נהייתה באופן מתאים.

ובמילים אחרות: יכולת וצריכה היא מה הנאשמת לדאוג לסדר את החוט שנפל עוד לפני הנהיגה במקום ולא תוך כדי הנהיגה במקום.

בשום מקום לא מדובר הנאשמת על פתאומיות בהופעת החוט או על בהלה מצדיה.

לדבריה של הנאשמת החוט פשוט "הפריע לה בעניין".

הנאשפת נשאלת בחקירה מדוע לא עצרה בצד הדרך וסידרה את החוט בבטחה, והיא השיבה על כך שהיא לא חשבה שהיא תהיה מעורבת בתאונה.

עוצמת הפגיעה של הנאשפת עם רכבת בכל הרכב החונים הייתה חזקה דיה כדי למעורר ולהדוף יותר מכל רכב אחד, וכן, הנאשפת צינה בהודעתה במשטרת כי היא כלל לא בלהמה לפני התאונה.

ובמילים אחרות: אם אף אפלו לא בלהמה ניכר כי עינה של הנאשפת ותשומת ליבה כלל לא היו לככיש ולכיוון התקדמות רכבת פרק זמן ניכר, אלא תחת זאת היו לעבר החוט וסידרו תוך כדי נהיגה ותוך כדי התקדמות מכוניתה.

ועל כל אלה יש לשאול - במישור המשפטין:

אם לכך הכוונה עת מדברים על נהג או נהגת אשר נקטו באמצעות מתבקשים כדי להימנע מהתאונה ?
דומני שלא.

יש להוסיף ולתහות :

מדוע לסדר את החוט דווקא תוך כדי נהיגה אם הוא היה שם תלוי זה מכבר ?

מדוע לא לסדר את החוט הבולט עוד עופר לתחילת הנהיגה ?

מדוע , לחילופין, לא לעצור בצד הדרך (למשל במקום כמו המכוניות החוננות) ולסדר את החוט שלא תוך כדי נהיגה ותנוועה ?

מדוע , לחילופי חילופין, לא להאט לככל הפחות בזמן סידור החוט ?

מדוע להוריד את העיניים מן הכביש ואת הידיים מן הנהגה לצורך סידור החוט תוך כדי נהיגה והתקדמות הרכב אם ניתן לסדרו בבטחה בעמידת הרכב ?

מדוע ליטול הימור שלא תקרה תאונה?

ואף זאת יש לתהות ולשאול :

ומה היה קורה אם לצד כלי הרכב החונים היו ניצבים הולכי רגל (כגון הולכי רגל - נהגים ו/או נוסעים העומדים להיכנס

לאחד הרכבים או הולך רgel החוצה בדיק את הכביש ? מה היה גורלם של הולכי רgel שכאה , לו היו , עת מכונית מתקרבת לעברם אגב עיורון הנהגת לכיוון התקדמות רכבה ללא שליטה ולא הכוונה ?

נעה אם כך נהגת זו עם מכוניתה ביום האירוע בכביש ישיר ובשدة ראייה פתוח, בלב עיר, בקרבת מרכז ספורט וכנסים , תוך שלא צורך הכרחי מסירה עינה ותשומת ליביה מהכביש אגב המשך התקדמות , מתעסקת עם חוט תוך כדי נהגה בעוד שニיתן לעשות אחרת, ונוטלת מעשה הימור שלא תתרחש תאונה (הימור שלא צלח).

בכל הנסיבות, התנהגות שמצויה של נהג איננה מצויה ברף נמוך של חוסר זהירות, איננה בגדר נקיטה באמצעות מתקשים כדי להימנע מגירמת תאונה, ואיננה נהיגה איטית זהירה אגב מתן תשומת לב מלאה. לשון המעטה.

מדובר כאן לטעמי בדרגת רשלנות גבוהה ומיתרת אשר בסיס לא הסתיימה בתוצאה גרועה הרבה יותר.

מדובר לטעמי בהתנהלות ובנסיבות של נטילת סיון והימור מיותרים ואסורים.

מתקיים כאן חומרה מיוחדת בהתנהלות בכביש.

מדובר לטעמי בדרגת רשלנות אשר מגיעה בהחלטת כדי קלות ראש.

בדין אם כך כאמור הוגש כתוב האישום בתיק זה במתכונת בה הוגש מבחינת פרק הוראות החקוק שבו (נהיגה בקלות ראש , להבדיל מנהיגה בחוסר זהירות).

המציאות תעבור עותק מהחלטה זו לבאי כוח הצדדים.

בהינתן תוכן ההחלטה זו תורשע בתיק זה הנאשם ביום 12.2.18 עפ"י הודהתה שנמסרה כבר בעבודות כתוב האישום , בעבורות שיחסו לה בכתב האישום, יתקיימו טיעונים לעונש ויתנתן גז"ד . (ראה סיוכם לעניין זה בדברי הסנגור בפרוטוקול מיום 26.12.17 .

ניתנה היום, 08 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.